

отъ Цариградъ, жената на който била дойка, единъ видъ „сютъ-кардашъ — млѣченъ братъ“ на младия султанъ.

Съ промѣна на режима злобата на турцитѣ срещу Фабрикаджията се засилва още повече и, за нещастие, намира отгласъ въ лицето на новия аянинъ и жена му — любимка на новия царстващъ султанъ. Като послѣствие отъ постояннитѣ донесения и клюки на сливенскитѣ турци до цариградското правителство противъ Фабрикаджията, послѣдното решава да унищожи сключения договоръ и да отнеме отъ него насила фабриката. Добри Желѣзковъ обаче доброволно не се съгласява да отстъпи правата си. Единъ день, безъ предизвестие, аянинътъ нагло отива съ заптии да прибере ключоветѣ отъ фабриката. За предизвикване, брутално нарушение на сключения договоръ, искане подкупъ и произволно лишение отъ права, Добри, предизвиканъ, разгнѣвенъ, въ разправията си съ аянина „лепва“ на последния една плесница, разгонва заптии и работници и заключва фабричнитѣ помѣщения. Аянинътъ се възбѣсява. Възбуждението у градскитѣ турци се усилюва. Аянинътъ, подкрепенъ отъ властѣта, да си отмъсти, единъ день отива съ силна въоръжена стража въ фабриката, счупва фабричнитѣ порти и насила изпѣжда Добри на улицата. „Последниятъ трѣбвало да се потурчи, или фабриката да влѣзе въ турски рѣце,—толкова души работници не можело да се командуватъ отъ гяуринъ.“ Фабриката затворена, фабричнитѣ работници — българи и турци — обявяватъ стачка и предлагатъ условие — възвръщане на стария управителъ-господаръ.¹

Следъ 19-годишно успѣшно управление, презъ 1853 г. Фабрикаджията бива изгоненъ отъ фабриката. Срещу това турското правителство не желало да му плати нито ангажирания въ фабричното производство капиталъ, нито обезщетение за нарушение на сключения договоръ. Напротивъ, напукъ на изгонения Фабрикаджи, властѣта назначава мѣстния аянинъ Мустафа-бей за фабриченъ управителъ. Добри, унизенъ и оскърбенъ, като не е могълъ на силата съ сила да отговори, почва процесъ съ турското правителство за обезщетение по нарушени договорни права. Отива въ Цариградъ. Следъ дълги

¹ Доколкото се знае, тая стачка е първата организирана въ Турция респ. България, само че въ полза на стопанина ѝ.